



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0220/2013

12.6.2013

BETÄNKANDE

om den maritima dimensionen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken
(2012/2318(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Ana Gomes

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION.....	21
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	23

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den maritima dimensionen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (2012/2318(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 42, 43 och 45,
- med beaktande av artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 194 i EUF-fördraget,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin *Ett säkert Europa i en bättre värld*, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rapporten om dess genomförande *Att skapa säkerhet i en värld i förändring*, som antogs av Europeiska rådet den 11–12 december 2008,
- med beaktande av den integrerade havspolitikerna för Europeiska unionen, som inrättades 2007 (COM(2007)0575), och dess lägesrapport från 2012 (COM(2012)0491),
- med beaktande av förklaringen av den 7 oktober 2012 från de europeiska ministrarna med ansvar för den integrerade havspolitikerna och från Europeiska kommissionen om en agenda på det marina området och sjöfartsområdet för tillväxt och sysselsättning, ”Limassolförklaringen”,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 april 2010 om en strategi för sjöfartsskydd,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 om EU:s strategi för Afrikas horn¹,
- med beaktande av Förenta nationernas stadga och av Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos) av den 10 december 1982,
- med beaktande av det gemensamma förslaget till rådets beslut av den 21 december 2012 om närmare bestämmelser för hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen²,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 7 juni 2006 *Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven* (COM(2012)0491),
- med beaktande av sin resolution av den 20 januari 2011 om en hållbar EU-politik för de nordligaste regionerna³ och av det gemensamma meddelandet till Europaparlamentet och rådet av den 26 juni 2012 *Europeiska unionens politik för den arktiska regionen: framsteg*

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0006.

² JOIN(2012)0039 – 2012/0370 (NLE).

³ Antagna texter, P7_TA(2011)0024.

*sedan 2008 och vägen framåt*¹,

- med beaktande av Europeiska försvarsbyråns uppförandekod för sammanslagning och gemensamt utnyttjande från 2012,
- med beaktande av Natos marina strategi, som antogs av Nato den 18 mars 2011,
- med beaktande av rådets gemensamma åtgärd från 2008² om Europeiska unionens militära insats i syfte att bidra till avvärjande, förebyggande och bekämpande av piratdåd och väpnade rån utanför Somalias kust,
- med beaktande av rådets beslut från 2012³ om Europeiska unionens uppdrag för regional maritim kapacitetsuppbyggnad på Afrikas horn (EUCAP Nestor),
- med beaktande av sin resolution av den 23 november 2010 om civil-militärt samarbete och utvecklingen av civil-militär kapacitet⁴,
- med beaktande av rådets slutsatser om Afrikas horn, som antogs den 14 november 2011, och framför allt den strategiska ramen i bilagan till dessa slutsatser,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om förbindelserna mellan EU och Kina⁶,
- med beaktande av sina resolutioner av den 23 oktober 2008 om kapningar till sjöss⁷ och av den 10 maj 2012 om sjöröveri⁸,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0220/2013), och av följande skäl:

A. EU:s medlemsstater har en kustlinje som är över 90 000 kilometer lång och som gränsar till två oceaner och fyra hav. EU har också utomeuropeiska territorier och nationella säkerhetsanläggningar i andra världshav. EU:s medlemsstater är ansvariga för kontrollen, säkerheten och tryggheten i europeiska kust- och territorialvatten, exklusiva ekonomiska zoner och kontinentalsocklar samt när det gäller sjöfartsinfrastruktur och marina resurser. Medlemsstaterna har det yttersta ansvaret för säkerheten för sjöfolk på fartyg som seglar under deras flagg och för skyddet för sina medborgare. Att staterna inte är i stånd att kontrollera sina havsområden får konsekvenser som sträcker sig långt utöver deras kust-

¹ JOIN(2012)0019.

² EUT L 301, 12.11.2008, s. 33.

³ EUT L 187, 17.7.2012, s. 40.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2010)0419.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2012)0455.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2013)0097.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2012)0203.

⁸ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 61.

och havszoner.

- B. Medlemsstaternas havsgränser utgör Europeiska unionens yttre gränser.
- C. Havsområdena är öppna, vidsträckta och gränslösa, och de begränsas enbart av marina jurisdiktioner. Havsområden är svåra att kontrollera, särskilt med tanke på att det främsta syftet med den internationella sjörätten är att underlätta handel och säkerställa fri rörlighet.
- D. 90 procent av EU:s utrikeshandel och 40 procent av dess inrikeshandel går sjövägen. EU är världens ledande aktör inom sjöfart, med europeiska fartygsägare som förvaltar 30 procent av alla fartyg och 35 procent av den internationella sjöfartens tonnage – bland annat 55 procent av containerfartygen och 35 procent av tankfartygen, vilket motsvarar 42 procent av värdet av den internationella vattenburna handeln. EU:s medlemsstater utgör tillsammans världens största exklusiva ekonomiska zon (på cirka 25 miljoner kvadratmeter).
- E. EU:s sjöfartsstrategi bör först och främst främja de grundläggande principerna i artikel 21 i EUF-fördraget, till exempel demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten. Staterna är skyldiga att sträva efter att upprätthålla och förstärka folkrätten, i synnerhet Förenta nationernas havsrättskonvention, och att garantera sjöfartsledningens flöde och bevarandet av globala gemensamma tillgångar och kommersiella och miljömässiga intressen.
- F. De globala maritima flödenas betydelse för unionen har ökat exponentiellt som ett resultat av ekonomisk tillväxt, globalisering och växande ömsesidigt beroende på global nivå. Den geostrategiska maritima balansen förändras snabbt, med tillväxtmakter som tillämpar tekniker och strategier för tillträdesförbud för att hävda sig i regionala och globala havsområden, vilket begränsar Förenta staternas och Europas tillträde. En mer komplex och diffus miljö för sjöfartsskydd med en slapp och varierad tillämpning av internationella fördrag försvårar effektiv multilateralism och internationellt samarbete vid reglering av sjöfartsfrågor. Det ligger i EU:s intresse att säkerställa sjöfartsskydd inte bara i vattnen utanför dess kuster utan runtom i världens oceaner och hav.
- G. Flera faktorer, till exempel fattigdom, brist på utveckling, låg grad av statlig kontroll och brottsbekämpning samt sjöfartsleders sårbarhet, främjar spridningen av olika typer av hot mot sjöfartsskyddet. Hoten kan komma både från beteendet hos stater som skulle kunna vara intresserade av att störa de internationella maritima flödena och från olaglig verksamhet som bedrivs av icke-statliga aktörer, såsom gränsöverskridande brottslighet (t.ex. vapen- och narkotikahandel), internationell terrorism och sjöröveri, som utnyttjar svagheter i ett splittrat lokalt, regionalt och globalt havsförvaltningssystem. Mängden laglig och olaglig verksamhet till havs har ökat i antal och i komplexitet som ett resultat av det växande antalet aktörer som är närvarande till havs, vilket gör det allt svårare att skilja mellan laglig och olaglig verksamhet. Detta ökar pressen på EU att genom ett samlat grepp ta itu med komplexiteten hos gränsöverskridande utmaningar, som ingen medlemsstat kan handskas med på egen hand.

- H. Den globala synen på flottkapacitet och maktprojektion förändras snabbt, med tillväxtmakter och etablerade makter som allt oftare ifrågasätter principerna i Förenta nationernas havsrättskonvention, internationell skiljedom och reglering. Framförallt fortsätter Kina att tillämpa sin pärlbandsstrategi och strävar efter att utöka och utvidga sin närvaro till havs av en mängd uttalade och outtalade anledningar, från att säkra handels- och energivägar till att kontrollera marina resurser och viktig sjöfartsinfrastruktur. Strategin kolliderar med de maritima intressena hos praktiskt taget alla Kinas grannländer i Syd- och Östkinesiska havet.
- I. EU och alla dess medlemsstater är parter i Förenta nationernas havsrättskonvention, vilket innebär att konventionen är en del av unionens regelverk.
- J. Som global aktör måste EU ta hänsyn till utmaningar på säkerhetsområdet och möjliga självständiga lösningar, särskilt när det gäller det närliggande Medelhavet, Afrikas horn och områdena i västra Atlanten, men också Stilla havet, via öst och väst, och från Arktis till Antarktis.
- K. De illegala icke-statliga sjöfartsaktörerna ökar i antal och hotar viktiga sjöfartsleder och sjöfartsinfrastrukturer och utnyttjar de svagheter som finns hos stater och deras jurisdiktioner.
- L. Kampen mot dessa icke-konventionella hot äger ofta rum i utmanande och farliga miljöer, och därför krävs både civila och militära medel. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP), som har både en civil och en militär dimension, är en lämplig ram för att bekämpa farliga hot till havs och längs kusten.
- M. EU kan inte på egen hand trygga det globala sjöfartsskyddet. EU behöver skapa starka partnerskap med tredjeländer och regionala organisationer, särskilt i avlägsna områden, till exempel i Asien, där det är svårare för EU att utnyttja sina egna resurser.
- N. I den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) hänvisas inte specifikt till den maritima dimensionen, förutom att det fastställs att sjöröveri är ett hot mot EU. I den integrerade havspolitik för Europeiska unionen behandlas maritima frågor, men säkerhetsdimensionen berörs knappt och därmed utelämnas ett område som utgör ett allt större orosmoment för EU. Det är absolut nödvändigt att omarbete EU:s strategi för sjöfartsskydd, framför allt genom att anta en europeisk strategi för sjöfartsskydd som klargör hur den integrerade havspolitik bör bidra till genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin. I den europeiska strategin för sjöfartsskydd bör man dels definiera EU:s säkerhetsintressen och strategiska mål, dels identifiera mål, risker, tillgängliga och nödvändiga medel för insatser samt möjliga områden.
- O. Den europeiska strategin för sjöfartsskydd är nödvändig för att integrera de intressen, risker och möjligheter som EU möter till havs, bland annat skyddet av EU-medborgare och deras tillgångar. Denna strategi bör främja europeiska värderingar och principer och måste vara framåtblickande och förebyggande och engagera alla berörda institutioner och aktörer, både civila och militära. Dessutom måste den framför allt framhålla att EU:s medlemsstater inte längre har råd att utveckla och upprätthålla flottkapacitet enbart i syfte att bara använda den vid potentiellt högintensiva operationer.

- P. Konflikter och instabilitet som påverkar EU:s intresse av ett öppet maritimt flöde och säkert tillträde kräver en större insikt i sambandet mellan människors säkerhet, statlig styrning och utveckling. EU:s strategi för Afrikas horn bör därför användas som modell för en övergripande strategi som omfattar EU:s politiska, diplomatiska, sociala och ekonomiska verktyg. Denna övergripande strategi måste vara kärnan i den europeiska strategin för sjöfartsskydd och bör innefatta samordning mellan EU:s olika initiativ, byråer och instrument i syfte att angripa de grundläggande orsakerna till instabilitet och bidra till att lösa konflikter, upprätthålla fred och hjälpa till med statsbyggande, samhällsstyrning och utveckling, bland annat en reform av säkerhetssektorn, energiförsörjning, säkerhet vid maritim eller annan typ av handel och transport, fiske- och miljöskydd och klimatförändringars påverkan.

Allmänna synpunkter om en framtida europeisk strategi för sjöfartsskydd

1. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att EU har ett stort intresse av en säker, öppen och ren havsmiljö som tillåter fri passage för handel och personer och en fredlig, laglig, rättvis och hållbar användning av havens rikedomar, att de maritima flödena utgör livsnerven för europeisk handel och är kanaler för Europas välbefinnande och inflytande, att EU-medborgarnas säkerhet och främjandet av principerna i artikel 21 i EUF-fördraget är EU:s och medlemsstaternas ansvar, att EU:s institutionella ram – inom såväl det civila som militära området – därför bör vidareutvecklas så att den tillhandahåller de mål, medel och resurser som är nödvändiga för att fullgöra detta ansvar.
2. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att unionen endast i en anda av engagemang, ömsesidig förståelse och verklig solidaritet kommer att kunna fullgöra sin roll enligt Lissabonfördraget och förverkliga sin uttalade ambition att fungera som garant för global säkerhet. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att artikel 42.7 i EU-fördraget ("klausulen om ömsesidigt försvar" eller "klausulen om ömsesidigt bistånd"), artikel 222 i EUF-fördraget ("solidaritetsklausulen") och artikel 42.6 i EU-fördraget ("permanent strukturerat samarbete"), som infördes i och med Lissabonfördraget, utgör en institutionell ram för verklig solidaritet mellan alla medlemsstater när det gäller unionens säkerhet och försvar. Parlamentet påminner om att dessa instrument ännu inte har genomförts. Parlamentet lovordar särskilt kommissionen och Europeiska utrikestjänsten för det gemensamma förslaget om närmare bestämmelser för hur unionen ska genomföra solidaritetsklausulen och uppmanar dem att bedöma vad det skulle innebära om den aktiverades för att bemöta utmaningar till havs eller som involverar maritima tillgångar eller sjöfartsinfrastruktur. Parlamentet uppmanar rådet att snabbt anta detta förslag.
3. Europaparlamentet understryker att Förenta nationernas havsrättskonvention ger den rättsliga ramen för all slags verksamhet till havs och att den kan fungera som vägledning för fredlig lösning av havstvister. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att främja konventionens universella giltighet och att insistera på att dess bestämmelser genomförs på ett enhetligt och konsekvent sätt.
4. Europaparlamentet är medvetet om att EU redan har vissa av de medel och instrument som behövs för att bemöta globala utmaningar på området sjöfartsskydd och tillgodose behovet av en säker och stabil miljö genom Europeiska utrikestjänsten och kommissionen, de finansiella instrumenten, utvecklingssamarbete, humanitärt bistånd, krishantering,

handelssamarbete och andra lämpliga verktyg för åtgärder. Parlamentet konstaterar emellertid att det är medlemsstaterna som förfogar över de flesta tekniska och materiella tillgångarna och att deras vilja att fördjupa samarbetet därför är en förutsättning för det europeiska sjöfartsskyddet.

5. Europaparlamentet noterar emellertid att en europeisk strategi för sjöfartsskydd behövs för att säkerställa ett integrerat och övergripande tillvägagångssätt, där fokus särskilt ligger på hoten, riskerna, utmaningarna och möjligheterna till havs, och att denna strategi, samtidigt som den grundas på europeiska värderingar och principer, måste utveckla synergier och gemensamma lösningar genom att engagera alla berörda institutioner och aktörer, både civila och militära. Parlamentet anser att man i den europeiska strategin för sjöfartsskydd bör identifiera alla potentiella hot – oavsett om det rör sig om traditionella hot mot säkerheten eller hot som utgörs av naturkatastrofer och klimatförändringar och oavsett om de påverkar skyddet av livsviktiga marina resurser eller säkerheten för sjöfartsinfrastruktur och handelsflöden. Parlamentet anser också att man i strategin måste identifiera de särskilda medel och kapaciteter som krävs för att bemöta alla utmaningar, inbegripet underrättelseverksamhet, övervakning och patrullering, sök- och räddningsverksamhet, sjötransporter, evakuering av EU-medborgare och människor av andra nationaliteter från krisområden, upprätthållande av embargoer samt stöd till alla uppdrag och insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.
6. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten, kommissionen och rådet att utarbeta en europeisk strategi för sjöfartsskydd som innefattar och kretsar kring samverkan mellan och samordning av alla europeiska aktörer och medlemsstater som berörs av sjöfartsskyddet. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att dels åtgärda bristerna i den integrerade havspolitikerna från 2007, som inte omfattar någon skyddsdimension, dels åtgärda begränsningarna i den europeiska säkerhetsstrategin, som inte lyckas hantera de hot och risker som finns när det gäller sjöfartsskyddet. Parlamentet anser att den ambitionsnivå, de medel och den kapacitet som finns inom den europeiska strategin för sjöfartsskydd bör förankras i den europeiska säkerhetsstrategin och den integrerade havspolitikerna och utformas efter behovet av att kunna sörja för global säkerhet. På så sätt kan man garantera fria maritima flöden och tillträde till öppet hav världen över. Parlamentet betonar att regleringen av sjöfartsskyddet på kort, medellång och lång sikt kommer att påverka alla övriga delar av säkerheten och välbefindandet i Europa.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att helhjärtat stödja och aktivt samarbeta med Europiska utrikestjänsten och kommissionen vid utformningen av den nya europeiska strategin för sjöfartsskydd, så att alla deras olika tillgångar kan användas på ett effektivt sätt, samt försöka identifiera och skapa ny kapacitet genom sammanslagning och gemensamt utnyttjande. Parlamentet anser vidare att den nya strategin också bör innehålla gemensamma bilaterala eller multilaterala initiativ för upprättande av styrkor, såsom den fransk-brittiska förklaringen av den 2 november 2010.
8. Europaparlamentet understryker att en sådan integrerad havsstrategi, som i likhet med denna kombinerar civila instrument och militära verktyg och omfattar både interna och externa säkerhetsaspekter, redan håller på att ta form på nationell nivå i några medlemsstater och redan tillämpas bilateralt mellan vissa medlemsstater. Den bör därför

förstärkas på unionsnivå. Parlamentet betonar att sjöfartsnationer kan och bör fylla sin roll när det gäller att främja en positiv, regional havsintegration. Parlamentet betonar att initiativ för regional havsintegration kan och bör leda till sammanslagning och gemensamt utnyttjande av viktiga marina resurser för att tillgodose EU:s kapacitetsbehov.

Potentiella risker

9. Europaparlamentet är medvetet om att en tilltagande trafik till havs och utvecklingen av offshore- och kustverksamhet hotar sjöfartsskyddet eftersom det blir allt svårare att skilja mellan laglig och olaglig verksamhet till havs.
10. Europaparlamentet konstaterar att EU står inför konventionella säkerhetshot, särskilt eftersom nya aktörer på det maritima området har ökat risken för eventuell rivalitet mellan staterna om ägarskapet över havsområden (tvister om behörighet, territoriella anspråk, tillstånd för utforskning och utvinning i djuphavsområden). Parlamentet konstaterar dessutom att tillväxtekonomierna har utvecklat sin maritima kapacitet (flottor, ubåtar) och samtidigt har en benägenhet att ifrågasätta principerna i den internationella sjörätten.
11. Europaparlamentet varnar för den olagliga exploateringen av viktiga naturresurser och mineraler i EU:s medlemsstaters vatten eller i angränsande hav. Parlamentet noterar att den okontrollerade kapplöpningen om havs-, natur- och mineralresurser kan ha en skadlig inverkan på det marina ekosystemet och på så sätt öka påverkan på miljön från verksamhet till havs. Parlamentet påminner om att exploateringen av marina resurser också kan leda till en oönskad militarisering av havsområden. Parlamentet understryker emellertid att alla medlemsstater har rätt att utforska och utvinna sina naturresurser i havet på ett sätt som är förenligt med folkrätten och miljölagstiftningen.
12. Europaparlamentet konstaterar att EU måste bilda starka partnerskap med tredjeländer och regionala organisationer för att säkerställa säkerhet och stabilitet när det gäller handel och resursutnyttjande. Parlamentet framhåller att en stark maritim dimension inom GSFP skulle ge EU möjlighet att vid behov agera som en effektiv internationell medlare.
13. Europaparlamentet varnar för att stater som inte vill samarbeta med världssamfundet och följa internationella fördrag och normer och som dels har det geografiska läget att blockera handelsvägar, dels har den tekniska och militära kapaciteten att göra det, i dagsläget är ett av de största hoten mot sjöfartsskyddet. Parlamentet anser att Europeiska utrikestjänsten och vice ordföranden/den höga representanten på diplomatisk väg bör göra sitt yttersta för att inleda en dialog och ett samarbete med dessa stater.
14. Europaparlamentet konstaterar att militära konfrontationer mellan stater visserligen inte helt kan uteslutas, men att de direkta och indirekta riskerna för EU:s säkerhet mestadels kommer från icke-konventionella hot där man drar fördel av de svårigheter som är förknippade med att upprätthålla lagen i havs- och kustområden och som generellt sett är en följd av statsupplösning, statsinstabilitet eller brist på statskontroll.
15. Europaparlamentet konstaterar att ett av de största hoten mot EU:s sjöfartsskydd är att terroristverksamheten till havs runt om i världen ökar. Denna verksamhet hotar direkt EU:s civila och militära fartyg, hamnanläggningar och energianläggningar, utnyttjar havet för sina attacker och infiltrerar mål på land. Parlamentet noterar att dessa aktörer samverkar

med gränsöverskridande organiserade kriminella nätverk som sysslar med olaglig verksamhet till havs, till exempel smuggling, människohandel, olaglig invandring, olaglig handel med narkotika och vapen, bland annat handel med eldhandvapen, lätta vapen och komponenter till massförstörelsevapen. Parlamentet understryker att sådan olaglig verksamhet förvärrar politiska och humanitära kriser, hindrar social och ekonomisk utveckling, demokrati och rättstatsprincipen, bidrar till fattigdom och orsakar migration, intern tvångsförflyttning av människor och oerhört mänskligt lidande.

16. Europaparlamentet är oroat över den ökande mängden bevis för att terroristnätverk och icke-statliga aktörer skaffar sig välutvecklad maritim kapacitet, bland annat ubåtskapacitet och radar- och detektionsteknik, och har tillgång till logistiska uppgifter om den internationella sjöfartsnäringen, mineringskapacitet och vattenburna improviserade sprängladdningar. Detta ökar avsevärt deras hotpotential och möjlighet att undgå kontroll och tyder på att deras verksamhet har brett ut sig till områden nära Europa, särskilt på båda sidorna av södra Atlanten.
17. Europaparlamentet anser att upprätthållandet av frusna konflikter i närheten av olika havsområden, till exempel Sydkaukasien, sydöstra Medelhavet och Japanska havet, är en av de främsta källorna till instabilitet i världen och något som hotar transport- och energivägar, främjar vapenhandel och gör det lättare för icke-statliga aktörer som kriminella nätverk och terroristceller att bedriva sin verksamhet.
18. Europaparlamentet är fortfarande oroat över sjöröveriet längs Afrikas östra och västra kust. Parlamentet påpekar att piratangrepp (väpnade rån, kapning av fartyg, kidnappning av besättningsmän och penningutpressning) utgör ett allvarligt hinder för fritt tillträde och flöde i dessa hav och ett stort hot mot den internationella handeln och sjöfartsskyddet. Parlamentet påpekar att sjöröveri vanligtvis är ett problem som orsakas av bristen på styrning och utveckling i de berörda kuststaterna. Parlamentet hoppas att EU kommer att bygga vidare på de framsteg som gjorts inom GSFP-insatsen Eunavfor Somalia och inleda GSFP-insatser för att bekämpa sjöröveri på andra platser.
19. Europaparlamentet varnar för de problem som sjöröveri, internationell terrorism och organiserad brottslighet generellt sett skapar för sjöfartsskyddet vid viktiga flaskhalsar för sjötransporter. Parlamentet betonar att några av de viktigaste vattenvägar som säkrar de globala energitillgångarna är geografiskt belägna i eller nås via några av de mest instabila havsområdena, vilket är fallet i Suezkanalen, Hormuzsundet och Malackasundet.
20. Europaparlamentet konstaterar att man i kampen mot icke-konventionell verksamhet måste ta hjälp av alla typer av GSFP-instrument, även militära, eftersom insatserna ofta äger rum under mycket svåra förhållanden med aktörer som har en rad farliga vapen till sitt förfogande. Parlamentet är av uppfattningen att GSFP-åtgärderna måste bygga på samma modell som EU:s verksamhet på Afrikas horn, där insatsen Eunavfor Somalia och Europeiska unionens uppdrag för regional maritim kapacitetsuppbyggnad på Afrikas horn för närvarande pågår. Likaså måste de åtföljas av andra unionsinstrument för yttre åtgärder så att man kan ta itu med de grundläggande sociala, ekonomiska och politiska orsakerna till kriserna och säkerställa ett hållbart säkerhetsläge i de berörda regionerna.
21. Europaparlamentet noterar att den olagliga migrationen troligtvis kommer att fortsätta

sätta press på EU:s sjögränser, i synnerhet mot bakgrund av den politiska och ekonomiska utvecklingen i det södra grannskapet och utsikterna till fortsatt instabilitet i norra Afrika, i Sahel, på Afrikas horn och i Afrika söder om Sahara. Parlamentet påminner emellertid om att migration inte ska ses som ett hot mot säkerheten, utan snarare som ett mänskligt fenomen som kräver en kraftfull handlingsstrategi som kombinerar regional, politisk och diplomatisk samarbets- och utvecklingspolitik och investeringar i regionala partnerskap. Parlamentet riktar uppmärksamheten mot det faktum att en sådan ansträngning kräver en utveckling av maritim kapacitet och kustbevakningsverksamhet som syftar till att patrullera och rädda migranter som färdas ombord på olagliga fartyg.

22. Europaparlamentet är medvetet om att en tilltagande trafik till havs troligtvis kommer att öka risken för katastrofer som oljeutsläpp och andra fall av miljöförorening, dumpning av giftigt avfall och olaglig bunkring av olja. Parlamentet betonar att EU måste vidareutveckla en strategi som grundas på tidigare erfarenheter av allvarliga miljökatastrofer till havs genom att säkerställa att alla EU:s aktörer, organ och byråer tillsammans med medlemsstaternas myndigheter ingriper på ett samordnat sätt, i syfte att skapa lämpliga synergier, visa solidaritet och kunna vidta effektivare åtgärder.

Kritiska havsområden

Medelhavsområdet

23. Europaparlamentet betonar att Medelhavet rymmer en rad utmaningar som skulle kunna hota EU:s stabilitet och EU:s direkta intressen, i synnerhet med tanke på de politiska omvälvningarna och de sociala och ekonomiska svårigheter som troligtvis kommer att kvarstå i några av kuststaterna. Parlamentet noterar att olaglig verksamhet som uppstått på grund av detta, till exempel terrorism och all typ av olaglig handel, påverkar EU:s sjöfartsskydd, bland annat trygg energiförsörjning i sydliga områden. Parlamentet anser att det finns ett brådskande behov av investeringar i maritimt, regionalt samarbete och att detta måste omfatta europeiskt och regionalt samarbete, underrättelseverksamhet, övervakning, patrullering och kustbevakningsverksamhet, vilka alla kräver lämpliga medel för marin maktprojektion.
24. Europaparlamentet betonar att det i Medelhavsområdet pågår en rad regionala konflikter som innefattar havsgränstvister, och uppmanar därför EU att arbeta för att undvika en ytterligare upptrappning av konflikterna runt Medelhavet. En sådan upptrappning skulle öka de befintliga hoten, till exempel konsekvenserna av inbördeskriget i Syrien och dess påverkan på landets egna och grannländernas havsområden, den politiska instabiliteten och bristen på styrning i Libyen, Egypten och Tunisien, och dominoeffekten i grannländerna Marocko och Algeriet, som fortfarande är oense om konflikten i Västsahara och direkt påverkas av upptrappningen av konflikten i Mali och Sahel. Parlamentet varnar dessutom för den fara som följer av kopplingarna mellan kriserna i Medelhavsområdet och instabiliteten och konflikterna i Mellanöstern, i Sahel, på Afrikas horn, i Västafrika och i Afrika söder om Sahara.
25. Europaparlamentet noterar att de nyligen gjorda upptäckterna av naturgas i östra Medelhavsområdet har skapat en ny geopolitisk miljö och ökat risken för tvister betydligt, vilket direkt påverkar EU-medlemsstaternas legitima intressen och suveräna rättigheter. Parlamentet uttrycker oro över att Turkiet, Ryssland, Förenta staterna och Israel har ökat

sin flott närvaro i Medelhavet. Parlamentet noterar också konsekvenserna av de olösta tvisterna med Turkiet i Egeiska havet och de ökade spänningarna till följd av den avsiktliga exploateringen av Greklands och Cyperns kolvätereserver till havs. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck EU att agera genom att göra sin ståndpunkt gällande för att undvika konflikter om naturresurser i Medelhavsområdet och därav orsakade hot mot säkerheten för EU:s medlemsstater i området, vilket i slutändan skulle kunna påverka hela EU.

Östersjön

26. Europaparlamentet konstaterar att Östersjön, med undantag för Rysslands havsområden, är EU:s innanhav och en kritisk transportkorridor för många kuststater. Östersjöområdets stabilitet och en störningsfri sjötransportverksamhet är beroende av hur man kan sammanjämka de politiska intressena, både mellan EU:s enskilda medlemsstater och mellan EU och Ryssland. Östersjöns politiska stabilitet inbegriper frågor som att trygga situationen för kuststaternas språkliga minoriteter samt frågor relaterade till energitransporter, en livlig handelssjöfart, risken för oljetankfartygsolyckor samt förorening av fiskbestånd och miljön. En utmaning för Östersjöns maritima säkerhet är dessutom de kemiska vapen på havsbotten som dumpats under andra världskriget, gamla kärnkraftverk längs kusterna, eventuella terroristattacker mot energitransporter samt eventuella olagliga vapentransporter via Östersjöns hamnar.

Svarta havet

27. Europaparlamentet anser att Svarta havet – ur ett geostrategiskt perspektiv – i dag är en av de viktigaste havsregioner som gränsar till EU, nämligen mot bakgrund av behovet att säkra EU:s energitrygghet och diversifieringen av dess energiförsörjning. Parlamentet noterar att regionen har en hög riskpotential på medellång till lång sikt på grund av dess strategiska läge som viktig transportväg för varor och energi, dess närhet till instabila områden med utdragna konflikter, som till exempel de omtvistade territorierna i Abchazien och Sydossetien, och den relaterade konflikten mellan Moskva och Tbilisi. Eftersom energitryggheten i många EU-medlemsstater är starkt beroende av säkerheten på de tillförselvägar för gas och olja som sträcker sig genom och i närheten av Svarta havet har EU ett strategiskt intresse av att förhindra att de utdragna regionala konflikterna trappas upp och av att finna långsiktiga lösningar på dem. Parlamentet påpekar att EU därför kan behöva mobilisera europeiska marina resurser.

28. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 20 januari 2011 om en EU-strategi för Svarta havet¹ och upprepar att EU behöver spela en mer aktiv roll i utformningen av säkerhetsmiljön kring Svarta havet. Parlamentet uppmanar återigen kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att utarbeta en strategi för Svartahavsområdet som på ett effektivt sätt löser problemen med sjöfartsskyddet och sjösäkerheten i Svarta havet.

29. Europaparlamentet betonar dels behovet av att fördjupa dialogen med strategiska partner om förebyggande och lösning av konflikter, dels vikten av att delta i regionala multilaterala initiativ, till exempel Svartahavssynergien, för att kunna hantera hot som kriminella nätverk som sysslar med människo-, narkotika och vapenhandel eller problem

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0025.

som olagligt fiske och miljöförstöring.

Atlanten och Västafrika

30. Europaparlamentet konstaterar att Atlanten är Europas livlina för handel. Parlamentet är oroat över att Atlanten, och särskilt det karibiska området, används som en transitväg för narkotika från Sydamerika. Parlamentet är också oroat över att utvecklingen av den ekonomiska verksamheten under de kommande årtiondena, framför allt på grund av utbyggnaden av Panamakanalen, skulle kunna leda till ökad brottslighet i området.
31. Europaparlamentet anser att Västafrikas kust, och i synnerhet Guineabukten, i dagsläget hyser några av de mest påtagliga och överhängande hoten mot Europa. Parlamentet är djupt oroat över att allvarliga problem med koppling till kriminell verksamhet och olaglig handel med narkotika, människor och vapen är på väg att uppstå längs Västafrikas kust. Parlamentet noterar samtidigt att länder i Guineabukten allt oftare utgör en operativ grund för regionala terroristnätverk, såsom Boko Haram i Nigeria, vars handlingar sprider sig till grannområden och som har kopplingar till nätverk med global räckvidd, såsom al-Qaida i muslimska Maghreb, vilket krisen i Mali tydligt illustrerar.
32. Europaparlamentet noterar med oro att länder i Guineabukten är föremål för fortsatt politisk instabilitet och att vissa står inför statsupplösning, vilket är fallet i Guinea-Bissau som har blivit en plattform för narkotikahandel med ursprung i Latinamerika och med Europa som mål.
33. Europaparlamentet noterar att regionen också är en viktig energileverantör eftersom länderna i Guineabukten i nuläget står för 13 procent av all oljeimport och 6 procent av all gasimport till EU. Nigeria står för 5,8 procent av EU:s totala oljeimport. Parlamentet räknar med att regionens betydelse kommer att öka som ett resultat av nyligen gjorda upptäckter av olje- och gasreserver till havs. Parlamentet är därför oroat över att kampen om naturresurser till havs kan medföra ytterligare konflikter och kriminell verksamhet.
34. Europaparlamentet påpekar att instabilitet, terrorism och brottslighet utanför Västafrikas kust har starka kopplingar till instabiliteten i hela Sahelregionen. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck EU att i samband med det civila GSFP-uppdraget Eucap Sahel Niger integrera insatser för att bekämpa terrorism i Sahelregionen som en regional och övergripande strategi för att bekämpa hoten till havs utanför Västafrikas kust, i synnerhet i Guineabukten. Parlamentet uppmanar i samband med detta EU att säkra samordningen mellan de båda GSFP-uppdragen i området – Eucap Sahel Niger och EUTM Mali –, och mellan insatserna på land och till havs, för att bekämpa terrorism och annan organiserad brottslighet i regionen.
35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande av programmet för viktiga sjöfartsrutter i Guineabukten, som syftar till att förbättra säkerheten i Guineabuktens vatten genom att erbjuda utbildning för kustbevakare och skapa ett nätverk för informationsutbyte mellan myndigheterna i sju kuststater i Västafrika, vilket ska finansieras av stabilitetsinstrumentet. Parlamentet uppmanar till ett snabbt genomförande av programmet för viktiga sjöfartsrutter i Guineabukten utanför Västafrikas kust. Parlamentet anser också att man bör inrätta särskilda mekanismer för samarbete för att koppla samman detta program, som finansieras av kommissionen, med GSFP-uppdragen

Eucap Sahel Niger och EUTM Mali, vilkas arbete är nära förknippat med orsakerna till instabilitet utanför Guineabukten.

36. Europaparlamentet betonar att det finns ett behov av att göra EU:s verksamhet i Guineabukten mer effektiv. Parlamentet föreslår att särskilda synergier bör skapas för att få ut ett mervärde av samordningen mellan befintliga instrument och strukturer inom EU, såsom Europeiska sjösäkerhetsbyrån.
37. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att kartlägga EU:s medlemsstaters och AVS-partners anläggningar på strategiska platser – såsom Lajesflygbasen på Azorerna (Portugal) och Kap Verdeöarna – som kan användas för att utveckla speciella insatser till havs och i luften för att bekämpa spridning, terrorism, sjöröveri och organiserad brottslighet i Guineabukten och längre ut i södra Atlanten, detta inom ett partnerskap med tre parter som innebär transatlantiskt samarbete med Förenta staterna, Kanada, Brasilien och andra latinamerikanska länder såväl som samarbete mellan EU och Afrikanska unionen.

Adenviken och västra Indiska oceanen

38. Europaparlamentet påpekar att Adenviken på grund av sjöröveri i dag är ett av de farligaste havsområdena i världen. Parlamentet påminner om att sjöröveri är en speciell form av organiserad brottslighet som kräver ett speciellt, omfattande och övergripande angreppssätt som tar itu med orsakssambandet mellan sjöröveri och social, ekonomisk och politisk styrning, som i synnerhet illustreras av situationen på Afrikas horn och i Somalia. Parlamentet noterar att spårningen av penningflödet från lösensummor, upplösningen av kriminella nätverk och lagförandet av förövare också är avgörande faktorer i kampen mot sjöröveri och bara kan uppnås genom att man utnyttjar fördelarna med samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter, Europol och Interpol. Parlamentet noterar att det här finns en tydlig koppling mellan extern säkerhetspolitik och intern brottsbekämpning.
39. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det civila GSFP-uppdraget Eucap Nestor som är avsett att stärka kapaciteten på det maritima området på Afrikas horn och i västra Indiska oceanen och som syftar till att erbjuda ett mer hållbart och lokalt sätt att bidra till att målen för insatsen Eunavfor Somalia uppnås.
40. Europaparlamentet framhåller Eunavfor Somalias nyligen uppnådda och förhoppningsvis varaktiga framgång med att begränsa förekomsten av piratangrepp i västra Indiska oceanen och med att stärka GSFP:s trovärdighet. Parlamentet noterar att Atalanta är GSFP:s första insats till havs någonsin och att den bör utgöra en modell för den fortsatta utvecklingen och genomförandet av GSFP:s maritima dimension genom att man granskar dess framgångar och tillkortakommanden och de lärdomar som dragits av den. Parlamentet gläder sig över den positiva roll som EU har spelat tillsammans med Eunavfor Somalia inom ramen för mekanismen Shade (Shared Awareness and De-confliction) för att främja samordning mellan de multinationella, nationella och regionala marina styrkor som opererar i området, särskilt Nato-insatsen Ocean Shield. Parlamentet välkomnar också det goda samarbetet mellan EU:s byråer (till exempel Europeiska unionens satellitcentrum och Europeiska sjösäkerhetsbyrån) och tredje parter, särskilt inom området satellitbildbehandling, trots att det inte finns några formella arrangemang för ett sådant samarbete. Parlamentet uppmanar EU att formalisera förbindelserna mellan

befintliga verktyg och organ inom EU, såsom dem som har utvecklats mellan Atalanta, Europeiska sjösäkerhetsbyrån och EU:s satellitcentrum, så att man kan undvika en överlappning av uppgifter, resurser och expertis och utnyttja de tydliga operativa fördelarna med sådana synergier.

41. Europaparlamentet betonar att konceptet med ett övergripande tillvägagångssätt, som i detta fall har sin utgångspunkt i den strategiska ramstrategin för Afrikas horn, framgår tydligt i samband med kombinationen av de tre pågående GSFP-uppdragen i regionen (Eunavfor Somalia, EU:s utbildningsuppdrag i Somalia och Eucap Nestor), tillsammans med politiskt engagemang och utvecklingspolitik. Parlamentet välkomnar aktiveringen av EU:s operationscentrum, som har till syfte att förenkla samordningen och förstärka synergierna mellan dessa insatser och som är ett viktigt steg i utvecklingen av GSFP. Parlamentet påpekar att detta exempel på komplementaritet och samordning bör fungera som inspiration för annan sådan verksamhet där GSFP-uppdrag och GSFP-insatser används för att lösa ett mångfasetterat problem. Parlamentet noterar att en permanent militär kapacitet för planering och ledning bara ytterligare skulle förstärka integrationen av andra marina komponenter i GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.
42. Europaparlamentet erkänner de skyddsåtgärder som rederierna infört ombord på fartygen. Parlamentet stöder uppmaningarna på senare tid från sjöfartsbranschen om en reglering av de privata sjösäkerhetsföretagen, och påminner om sin uppmaning till Internationella sjöfartsorganisationen, flaggstaterna och sjöfartsbranschen att tillsammans utarbeta en uppförandekod som fastställer tydliga, konsekventa och verkställbara internationellt överenskomna normer för användning av privat beväpnad säkerhetspersonal ombord på fartyg. Parlamentet påminner vidare om sin uppmaning till de privata sjösäkerhetsföretagen att till fullo uppfylla normerna i fråga.

Arktis

43. Europaparlamentet betonar att öppnandet av sjövägarna i Arktis är en direkt konsekvens av klimatförändringarna och påpekar att EU först och främst bör sträva efter att skydda och bevara regionen och dess viktiga naturtillgångar och samtidigt garantera att tillgångarna i Arktis används på ett hållbart sätt med respekt för lokalbefolkningen. Parlamentet understryker vikten av övergripande stabilitet och fred i regionen. Parlamentet betonar därför behovet av en enhetlig, samordnad EU-politik för regionen där man tydligt fastställer EU:s prioriteringar, potentiella utmaningar och strategi. Parlamentet framhåller att en framtida anslutning av Island till EU, tillsammans med Danmarks, Finlands och Sveriges intressen i Arktis, skulle medföra att EU får en arktisk kust, vilket understryker behovet av en ännu mer samordnad politik för Arktis på EU-nivå. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det ovannämnda gemensamma meddelandet *Europeiska unionens politik för den arktiska regionen: framsteg sedan 2008 och vägen framåt* och upprepar behovet av en politisk dialog med alla partner i regionen, även Ryssland.
44. Europaparlamentet betonar betydelsen av de nya internationella handelsrutterna genom de arktiska sjöpassagera, bland annat för EU och dess medlemsstaters ekonomier. Parlamentet betonar att EU och dess medlemsstater aktivt bör upprätthålla principen om det fria havet och rätten till fri passage genom internationella vatten. Parlamentet betonar

att de långvariga territoriella tvisterna mellan arktiska stater bör lösas på fredlig väg och kräver ett större engagemang från EU:s sida i regionen och en utvärdering av vilka verktyg och resurser som kan behövas för att bemöta konflikter i området. Parlamentet understryker att man under alla omständigheter måste undvika en militarisering av Arktis. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur Galileoprojektet skulle kunna gynna EU:s politik för Arktis och hur det skulle kunna utvecklas för att möjliggöra säkrare sjöfart i de arktiska vattnen, särskilt med tanke på att främja säkerheten och tillgängligheten i framför allt Nordostpassagen.

Stilla havet

45. Europaparlamentet understryker den globala betydelsen av Stilla havet, särskilt av Sydkinesiska havet där en tredjedel av världens handel passerar. Parlamentet är bekymrat över de ökande spänningarna och vädjar eftertryckligen till alla berörda parter att avstå från ensidiga politiska och militära åtgärder, tona ned sina uttalanden och lösa sina motstridiga territoriella anspråk i Sydkinesiska havet genom internationell skiljedom i enlighet med internationell rätt, särskilt FN:s havsrättskonvention, för att trygga den regionala stabiliteten och fri och säker sjöfart i Sydkinesiska havet.
46. Europaparlamentet anser att ett sätt att komma vidare och eventuellt åstadkomma en fredlig lösning på spänningarna i Syd- och Östkinesiska havet är man förhandlar fram och tillsammans genomför uppförandekoder för fredlig exploatering av de aktuella havsområdena, bland annat inrättar säkra handelsvägar, inför fiskekvoter och tilldelar områden för exploatering av resurser.
47. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att kartlägga de hot mot freden och säkerheten som finns om spänningarna och de väpnade konflikterna skulle trappas upp i Öst- och Sydkinesiska havet.
48. Europaparlamentet noterar att vissa stater, särskilt Australien, redan är mycket politiskt aktiva i Stilla havet och att EU bör förlita sig på bilateralt och multilateralt samarbete för att säkerställa säkerheten och tryggheten i regionen.
49. Europaparlamentet betonar att Panamakanalens utvidgning, som förväntas vara färdig 2014, kommer att få stor betydelse för den geostrategiska maritima balansen och skapa enastående möjligheter för EU och medlemsstaterna. Parlamentet framhåller att medlemsstaternas sjöfarts- och hamninfrastruktur bör förberedas för att klara den förväntade ökningen av kommersiell sjöfart och de säkerhetsrelaterade risker som detta innebär, till följd av bland annat ytterligare påfrestningar på miljön och kriminell verksamhet. Parlamentet understryker att denna koppling mellan Stilla havet och Atlanten skulle kunna fungera som en viktig alternativ transportrutt via väst mellan Asien och Europa och tvärtom.

Befintliga verktyg och kapacitetsutveckling

50. Europaparlamentet är av den starka övertygelsen att den finansiella och ekonomiska krisen bör ses som en möjlighet att genomföra initiativet till sammanslagning och gemensamt utnyttjande på området för skapandet av maritim kapacitet i en verklig europeisk anda, framför allt genom att man drar nytta av initiativet LeaderSHIP 2020 och

främjar nätverksarbete mellan aktörer inom varvsindustrin och andra kringnäringar. Detta kan bidra till att upprätthålla en trovärdig militär kapacitet och är det enda sättet att garantera att Europa är i stånd att klara av globala säkerhetsutmaningar som påverkar både dess farvatten och dess flottkapacitet.

51. Europaparlamentet beklagar emellertid att EU:s medlemsstater har gjort stora nedskärningar i sina nationella försvarsbudgetar till följd av finanskrisen och den ekonomiska nedgången och att sådana nedskärningar, som för det mesta inte samordnats på EU-nivå och som förbiser den europeiska säkerhetsstrategin, kan medföra allvarliga konsekvenser för unionens förmåga och beredskap att handskas med maritima och andra säkerhetsutmaningar och fullgöra sina internationella förpliktelser. Likaså kan de stå i vägen för unionens uppgift att sörja för global säkerhet.
52. Europaparlamentet betonar att den prioritering av sammanslagning och gemensamt utnyttjande som EU har gjort för att skapa större samordning, smartare investeringar i försvaret och större stordriftsfördelar i medlemsstaterna, fortfarande måste ge resultat, även på området för maritim säkerhetskapacitet.
53. Europaparlamentet lovordar Europeiska försvarsbyråns arbete med att lägga grunderna för sammanslagning och gemensamt utnyttjande genom att harmonisera krav och projekt avseende sjöfartsutbildning och logistik. Parlamentet välkomnar Wise Pen teams studie om maritima krav och kapaciteter från 2012. Mot bakgrund av Europeiska försvarsbyråns uppdrag och expertis uppmanar parlamentet medlemsstaterna att utnyttja byråns råd och tekniska stöd när de ställs inför behovet att göra nedskärningar i försvarsbudgetarna, och på så sätt undvika att äventyra den strategiska resursutvecklingen i EU, som behövs för att åtgärda luckor och brister på ett samordnat sätt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillsammans med Europeiska försvarsbyrån fastställa kapacitetsbehov, i synnerhet civila och militära kapaciteter och kapaciteter med dubbla användningsområden på det maritima området. Parlamentet uppmanar med eftertryck vice ordföranden/den höga representanten att, med hjälp av Europeiska försvarsbyrån och GD Havsfrågor och fiske, kartlägga alla flotttillgångar och maritima tillgångar som uppfyller kapaciteterna och kraven på det maritima området för 2012 och som EU:s medlemsstater riskerar att förlora som ett resultat av finansiella och ekonomiska begränsningar samt att hitta sätt att bevara dem och använda dem inom ramen för EU:s integrerade havspolitik och den framtida europeiska strategin för sjöfartsskydd.
54. Europaparlamentet påminner om att kapaciteter med dubbla användningsområden är nödvändiga i genomförandet av GSP mot bakgrund av de komplexa säkerhetsutmaningarna i världen i dag. Parlamentet betonar att de nuvarande kriserna i Sahel och på Afrikas horn har visat på behovet av ett övergripande tillvägagångssätt som å ena sidan utnyttjar alla civil-militära åtgärder och å andra sidan utnyttjar all utrustning och alla kapaciteter med dubbla användningsområden, inbegripet europeiska flottkapaciteter och civil och militär varvskapacitet avsedd att säkerställa fartygens säkerhet och tålighet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med de lämpliga organen och byråerna inom EU, framförallt kommissionen, Europeiska försvarsbyrån och Europeiska rymdorganisationen, för att söka EU-medel för utveckling av kapaciteter med dubbla användningsområden, eftersom detta gör det möjligt att åtgärda kapacitetsbrister på nationell och regional nivå samt unionsnivå. Parlamentet påminner om möjligheten till

dubbla användningsområden för Galileoprogrammet och dess betydelse för genomförandet av och effektiviteten hos GSFP-insatser, i synnerhet på det maritima området. Parlamentet betonar icke desto mindre att man bör prioritera mer insyn, effektivitet och multilaterala strategier när det gäller kapacitetsutveckling.

55. Europaparlamentet påminner om behovet av att skapa en EU-baserad och EU-finansierad teknisk grund inom försvarsområdet, inbegripet resurser för tillverkningen av fartyg och produktionen av utrustning. Parlamentet påminner, mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen, om att grundandet av och stödet för en självförsörjande europeisk försvarsindustri innebär att arbeten och tillväxt skapas. Parlamentet efterlyser en mer kvalitativ dialog med industriella aktörer, eftersom utvecklingen av flottkapaciteter innebär ett mångårigt åtagande. Parlamentet understryker att EU:s medlemsstater och industrin måste rationalisera och harmonisera sina bestämmelser för att säkerställa en europeisk driftsmässig kompatibilitet när det gäller maritima kapaciteter och flottkapaciteter, bland annat kommunikationssystem och kommunikationsteknologi.
56. Europaparlamentet anser att Europeiska försvarsbyråns nätverk för övervakning till havs utgör en sådan innovation som medför mervärde till utvecklingen av den maritima dimensionen av GSFP. Parlamentet kräver att man inleder ett samarbete på lämpliga områden mellan nätverket för övervakning till havs och andra EU-projekt som syftar till att utveckla havsövervakning, som Copernicus – det europeiska jordobservationsprogrammet (tidigare GMES – global övervakning för miljö och säkerhet), projekt för maritima tjänster och säkerhetstjänster eller Europeiska sjösäkerhetsbyråns sjöövervakningsarbete.
57. Europaparlamentet anser att det arbete som genomförts av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Europeiska försvarsbyrån och Copernicusprogrammet också kan utnyttjas för att genomföra GSFP:s maritima dimension och formellt bör användas i det syftet. Parlamentet betonar att deras expertis gör dem mycket väl lämpade att erbjuda tjänster och stöd till pågående GSFP-uppdrag som rör övervakning, patrullering eller insamling, undersökning och spridning av satellitinformation. Förebilden bör vara det partnerskap som utvecklats, om än informellt, mellan Europeiska sjösäkerhetsbyrån och insatsen Eunavfor Somalia.
58. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en helt europeisk kustbevakningstjänst, som bygger på de erfarenheter som redan gjorts inom Frontex och Europeiska nätverket för kustbevakning och till vilken vissa statliga organ och enheter tillhandahåller kapacitet. Denna kustbevakning ska handla enligt den rättspraxis som följer av samarbetet inom rättsliga och inrikes frågor och ha som mål att skydda EU:s gränser och medborgare samt människor som befinner sig i fara i EU:s kustvatten.
59. Europaparlamentet berömmar det arbete som gjorts inom ramen för utvecklingen av den gemensamma miljön för informationsutbyte för att skapa en effektiv europeisk kapacitet för övervakning till havs. Parlamentet uppmanar därför EU att göra en betydande satsning för att vidareutveckla ramen för den gemensamma miljön för informationsutbyte genom att dra nytta av de erfarenheter som gjorts inom projekt som Marsuno, BlueMassMed och Eurosur, så att man kan spåra, övervaka och bemöta problem på det maritima området i EU-medlemsstaters vatten eller i närheten av EU.

60. Europaparlamentet efterlyser en bättre strategisk samordning mellan EU och Nato när det gäller sjöfartsskydd, eftersom medlemmarna i de båda organisationerna bara har en uppsättning marina styrkor. Parlamentet anser att den framtida EU-strategin för sjöfartsskydd bör vara oberoende av, men komplettera, alliansens strategi för att bidra till att handskas med ett maximalt antal av de ovannämnda utmaningarna samtidigt som den säkerställer optimal användning av de begränsade maritima tillgångarna. Parlamentet välkomnar de positiva resultaten av samlokaliseringen av de båda organisationernas operationshögkvarter i Northwood. Parlamentet anser att EU bör fokusera på det tydliga mervärdet av dess övergripande tillvägagångssätt för att hantera mångfasetterade utmaningar, vilket demonstreras i fallet med den diplomatiska, finansiella och rättsliga uppföljningen av Atalantas verkningsfulla kamp mot sjöröveri. Parlamentet efterlyser dels ytterligare förbättringar när det gäller informationsutbytet mellan Nato och EU, dels en bättre samordning med andra internationella aktörer.
61. Europaparlamentet beklagar att dubbelarbete, överlappning, resursslöseri och territoriella konflikter i dagsläget existerar mellan de av EU:s organ och byråer som arbetar inom området sjöfartsskydd. Parlamentet uppmanar med kraft EU att ytterligare undersöka hur man kan minska den administrativa och ekonomiska bördan som orsakas av den onödiga överlappningen av uppgifter, expertis, utrustning och resurser bland flera organ och aktörer inom EU, och på så sätt göra det möjligt för vice ordföranden/den höga representanten att utöva sin roll som samordnare.
62. Europaparlamentet anser mot denna bakgrund att ansträngningar för koordination och samordning bör integreras i EU-strategin för sjöfartsskydd, där tydliga riktlinjer bör ges för ett särskilt samarbete mellan kommissionens berörda generaldirektorat, bland annat GD Havsfrågor och fiske, GD Inrikes frågor, GD Rättsliga frågor, GD Näringsliv, GD Transport och rörlighet, GD Skatter och tullar, GD Forskning och innovation och GD Utveckling, såväl som Europeiska utrikesjämbudet och tjänsten för utrikespolitiska instrument. Parlamentet anser att detsamma bör göras för samarbetet mellan olika organ som Europeiska försvarsbyrån, Europeiska sjösäkerhetsbyrån, EU:s satellitcentrum, Europol, Frontex, EU:s militära stab, direktoratet för krishantering och planering, EU:s underrättelseanalyscentrum och de berörda myndigheterna i medlemsstaterna.
63. Europaparlamentet välkomnar de insatser som gjorts av de europeiska befälhavarna för flottan för att främja samförståndet mellan europeiska flottor och analysera olika frågor av gemensamt intresse. Parlamentet anser att resultaten från det årliga mötet med de europeiska befälhavarna och deras specialiserade arbetsgrupp bör användas för att understödja EU-strategin för sjöfartsskydd och dess genomförande på GSFP-nivå för att gynna fortsatt samarbete och säkra ett integrerat och effektivt tillvägagångssätt.
64. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att i samband med den kommande diskussionen om försvarsfrågor i december 2013 anta en EU-strategi för sjöfartsskydd som innefattar de synpunkter från Europaparlamentet som framförts i detta betänkande. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att världen i dag, och i synnerhet dess utmaningar och hot, kräver konsekventa, sammanhängande och övertygande åtgärder för att skydda EU:s 500 miljoner medborgare. Parlamentet påminner om att dessa utmaningar också förutsätter att EU:s utrikespolitik grundas på behovet och främjandet av fred och säkerhet över hela världen.

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos generalsekreterare samt till talmannen i Natos parlamentariska församling.

RESERVATION

om den maritima dimensionen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken
(2012/2318(INI))

Utskottet för utrikesfrågor, föredragande: Ana Gomes

Reservation av Sabine Lösing och Willy Meyer, för GUE/NGL

Betänkandet främjar användningen av militär för att trygga användningen av haven och maritima resurser och den europeiska makten över haven. Det uppmuntrar civil-militärt samarbete, sammanslagning av militära instrument och säkerhetsinstrument samt militarisering av hav och internationella vatten.

Vi motsätter oss betänkandet av följande skäl:

- Det välkomnar insatsen Atalanta som utgångspunkt för fortsatt utveckling av GSFP:s maritima dimension.
- Det uppmuntrar till en utökad och utvidgad militär närvaro till havs för att säkra handel, energivägar för att kontrollera marina resurser och viktig infrastruktur samt en geostrategisk syn på haven.
- Det uppmuntrar klausulen om ömsesidigt försvar och solidaritetsklausulen (artikel 42.7 i EU-fördraget och artikel 222 i EUF-fördraget), beklagar nedskärningarna i de nationella försvarsbudgetarna och efterlyser ett EU-övervaknings- och informationscentrum för fartygstillverkning och utrustning.
- Det efterlyser militär maritim övervakning via Galileo.
- Det kräver en integrerad havsstrategi som slår ihop civila och militära instrument/verktyg och som omfattar inre och yttre säkerhet.

Vi kräver

- att haven demilitariseras, att Medelhavet blir fritt från kärnvapen och att man genomför en radikal nedrustning på EU-nivå och global nivå samt att havens resurser används rättvist, fredligt och hållbart/ekologiskt,
- att militära utgifter omfördelas till civila ändamål,
- att all verksamhet genomförs strikt i enlighet med FN-stadgan och folkrätten,
- att man inriktar sig på ett civilt EU med uteslutande civila och fredliga åtgärder och strategier för konfliktlösning och att man separerar civila åtgärder från militära, att man tar itu med de grundläggande orsakerna till konflikter, till exempel fattigdom och olagligt utnyttjande av resurser,
- att en strikt åtskillnad görs mellan EU och Nato.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	30.5.2013
Slutomröstning: resultat	+ : 33 - : 11 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Elmar Brok, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Mirosław Piotrowski, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Nikolaos Salavrakos, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Inese Vaidere, Sir Graham Watson, Boris Zala
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Miroslav Ouzký, Jean Roatta, Marietje Schaake